

DEN GODA SUPERINTELLIGENSENS LÅNGA TANKE

1. Det har i alla tider, hos alla folk, funnits enstaka individer, som ägt en intelligens som dels varit långt utöver den genomsnittliga, dels varit av en utpräglad godlek, kvalitet. Att den goda superintelligensen alltid funnits i mänskligheten beror på att den för sin uppkomst inte är betingad av samhällets grad av "modernisering", dess nivå av teknisk eller social utveckling.
2. Denna intelligens, som här talas om, är inte snävt specialiserad, utan mångsidig, bred i sina intressen och färdigheter, söker kunskap och erfarenhet från alla områden av mänsklig kunskap. Den är inte steril, formell, passiv, osjälvständig eller imiterande utan fruktbar, kreativ, aktiv, självbestämd, nydanande.
3. Denna superintelligens kallas god, eftersom den är inriktad på det allmänna goda, det helas bästa, inte söker den egna personens eller gruppens vinning, pengar, makt eller anseende. Den är alltid förenad med en höggradig idealitet.
4. Varje god superintelligent som föds, känner sig från första början ensam, eftersom den inte finner någon jämlik. Dess första behov är därför att söka sina likar. Den anar att de måste finnas någonstans, och denna aning driver dess sökande.
5. När en god superintelligent väl satt in sina utomordentliga talanger på sökandet, måste detta bli framgångsrikt, också därför att flera dylika individer samtidigt söker sina likar. När flera funnit varandra, fortsätter de med gemensamma krafter sökandet, som då blir än mer effektivt.
6. En aspekt av mycket hög och mångsidig intelligens är en höggradig organisationsförmåga. De goda superintelligenta har därför sedan mycket länge en organisation, som fungerar med största effektivitet. De har från början insikten "gruppstrategier trumfar alltid individuella strategier".
7. Denna höggradiga organisationsförmåga och förmåga att arbeta i grupp kan bli effektiva endast i en anda av vänskaplighet, endräkt och sympati individerna emellan. Denna goda anda förutsätter en förmåga att avsiktligt avstå från gräl, tvister, personkritik, skvaller, förtal och liknande. Denna förmåga av sammanhållning är en aspekt av den goda superintelligensen, som övervinner sådana lägre emotionala och lägre mentala egenskaper som förstör samarbetet.
8. De arbetar mot framtiden, med sikte på att främja uppkomsten av fler och ännu bättre superintelligenta. De hoppas att de är bara i början av en stor expansion till såväl kvantiteten som kvaliteten.
9. De har sedan mycket länge en fulländad metod för personlighetsbedömning, en metod med vilken de testar kandidater. Bland skalorna i denna metod märks: intelligens, självständighet, kalliditet (list, kallblodighet, förmåga att komma ner på fötterna i svåra situationer), motivenhet (idealitet), beredskap till självupppoffring för det större goda, mod, affektkontroll, utållighet, stabilitet och pålitlighet.
10. De har prioriterat psykologisk kunskap och forskning. De förstår därmed studium av och samlande av erfarenhet om medvetandet, dess olika funktioner, intelligensens resurser, uppmärksamhetens vetenskap och självmedvetenhetens avgörande betydelse.

11. De har sedan mycket länge ett fulländat sambandssystem, nödvändigt för att de skall kunna stå i förbindelse med varandra. Detta system brukas utan att den vanliga mänskligheten vet något om det eller har möjlighet att detektera det, lika litet som människor på medeltiden hade kunnat upptäcka eller ens fatta det, om det i deras mitt hade funnits ett hemligt sällskap, som hade uppfunnit och använde trådlös telegrafi eller radio.

12. Eftersom de har uppstått ur många olika folk, har de inte bruk för något nationellt betingat naturligt framvuxet språk, utan de har ett eget språk inbördes, obegripligt för utomstående. Detta språk är ändamålsenligt utformat och har utomordentliga resurser för att uttrycka alla slags mänskliga ideer och tankar.

13. ”Den uråldiga visdomen”, det uttryck som teosofier och baileyister använder att beteckna esoteriken, avser egentligen inte esoteriken, inte själva kunskapen. Visdomen är nämligen en egenskap, en förmåga hos en individ eller en grupp individer. Visdomen är inte en lära eller ett kunskapssystem. ”Den uråldiga visdomen” betyder kollektivet av de visa, kollektivet av de goda superintelligenserna.

14. De goda superintelligenta är fria från alla tankeförbud, tabuer och sofismer, allt sådant som hindrar ett förnuftigt kunskapssökande. De har därför utforskat också sådana sidor av verkligheten som den moderna vetenskapen inte nedlåter sig till att undersöka, såsom de så kallade paranormala förmågorna hos människan.

15. Deras forskning om de paranormala förmågorna har främjats också därför att superintelligensen naturligt rymmer inslag av sådana förmågor, om än i början ganska litet utvecklade. Det har räckt med att från början en enda superintelligent haft en sådan förmåga tydligt mer utvecklad än de andra för att dessa skulle ha tagit den på fullaste allvar och börjat studera den med sikte på att förstå den och själva förvärva den.

16. Erfarenheten av medvetandets projektion ut ur organismen och in i astral- eller emotionalvärlden har visat dem icke endast att medvetandet kan existera och verka oberoende av fysiska organismen utan även att det finns åtminstone ytterligare en värld utöver den fysiska.

17. De har erfarit att astralvärlden är uteslutande en emotional värld, där begär, känslor och fantasier antar objektiva, av medvetandet iakttagbara former, vilka uppstår, förändras och försvinner under påverkan av individuella eller kollektiva emotionalviljans kraft. Detta har lett dem till tre viktiga slutsatser:

18. Första slutsatsen: Liksom människan såsom fysiskt väsen existerar i fysiska världen och har fysiska medvetenhetsfunktioner (sinnesförmimmelser) i denna, så existerar hon såsom emotionalt väsen i emotionala världen och har emotionala medvetenhetsfunktioner i denna. Andra slutsatsen: Dessa båda världar är lika objektiva, materiella, fastän på inbördes olika sätt. Tredje slutsatsen: Eftersom människans medvetenhetsfunktioner inte bara är fysiska sinnesförmimmelser och emotionala begär och känslor utan även mentala tankar och ideer, eller annorlunda uttryckt, människan inte bara är ett fysiskt och ett emotionalt väsen utan också ett mentalt väsen, måste man såsom rimligaste hypotes antaga att det mentala har sin egen materievärld i likhet med det fysiska och det emotionala.

19. Ytterligare erfarenhet av och experiment med utomkroppsliga tillstånd har sedan lett till upptäckten av denna mentalvärld, varigenom hypotesen bekräftats. Men eftersom själva förnimmelsen av det egna jaget, självmedvetenheten, inte är vare sig fysisk, emotional eller mental, har sökandet efter ytterligare världar fortsatt.

20. Detta sökande efter ytterligare världar främjas av en särskilt viktig egenskap hos superintelligensen, en egenskap som tydligt skiljer den från den vanliga mänskliga intelligensen, nämligen den att icke automatiskt och mekaniskt utgå ifrån att det man hittills erfarit och fått veta är allt som finns att erfara och veta, utan tvärtom avsiktligt och medvetet utgå ifrån att nästan allt återstår att erfara och veta.

21. De goda superintelligenta har nått insikten att det handlar om en serie allt högre världar, eftersom de motsvarande slagen av medvetenhet har funktioner av kvalitativt allt högre slag, och kvalitativt högre slag betyder mer medvetna, med bättre förmåga till ändamålsenlig kontroll av det egna livet, medvetenhetsfunktioner allt närmare självmedvetenheten. Också denna insikt sporrar till fortsatt vidare sökande.

22. De goda superintelligenta har till sist nått den övermentala eller kausala världen genom att utveckla självmedvetenheten, jagmedvetenheten, till allt större frihet från varje bundenhet vid eller identifiering med det fysiska, emotionala och mentala. Kausalvärlden visar sig för dem vara en värld av ofelbar kunskap och sanning, en värld av oförgängliga verklighetsideer.

23. De goda superintelligenta har från första början insett det vara nödvändigt att på något sätt samla och bevara egna viktigare erfarenheter, så att dessa finns tillgängliga för hela kollektivet både i nuet och för framtiden. Därför har de inrättat ett slags arkiv eller bibliotek, där dessa erfarenheter finns nedtecknade i samlat, systematiserat och sökbart skick.

24. Detta samlande av erfarenheter för kollektivets bruk i nutid och framtid är givetvis inget som utmärker enbart de goda superintelligenta, utan är en nödvändig förutsättning för all mänsklig tillvaro. Denna förmåga att medvetet bygga vidare på ett med tiden växande förråd av kollektiv erfarenhet är en av de förmågor som skiljer människan från djuren. Denna förmåga kan kallas "att binda tiden", emedan den sätter människan i stånd att i visst avseende övervinna tidens begränsande villkor. Binda tiden gör således både de vanliga människorna och de goda superintelligenta, men de senare gör det oerhört mer effektivt.

25. För de goda superintelligenta är självtilliten en nödvändig egenskap alltifrån första början, tidigaste barndom. Utan denna egenskap hade de under uppväxten antingen krossats av omgivningen eller givit upp egenarten i anpassningen till den. Självtilliten är nödvändig också i den ständigt pågående expansion av medvetenhet, kunskap, förståelse och förmåga, vari de goda superintelligenta är inbegripna. Självtilliten uppstår ur förnimmelsen av trygghet.

26. Var finns då tryggheten? Den finns inte i framtiden, ty om denna har inte ens de goda superintelligenta någon säker kunskap. Finns den i nuet? Nej, nuet är bara en punkt, skärningspunkten av framtiden och det förflutna. Tryggheten finns bara i det förflutna, närmare bestämt i minnet och erfarenheten. Därför är det så viktigt att minnas det väsentliga, att inte glömma, att samla erfarenheter och bearbeta dessa till insikt och förmåga. De goda superintelligentas höggradiga självtillit och trygghet beror just på deras kollektiva minne och erfarenhet, ofantligt större än den vanliga mänsklighetens.

27. De goda superintelligenta har tack vare sin upptäckt av kausalvärlden och sin erövring av dess medvetenhet förvärvat ett kvalitativt högre slags jagmedvetenhet, som tack vare sin obundenhet av varje fysisk, emotional eller mental funktion är obruten, kontinuerlig, inte bara från ena dagens vaka genom följande nattens sömn till nästa dags vaka utan även på motsvarande sätt från livet i ena fysisk-organiska kroppen genom följande period av död till livet i nästa fysisk-organiska kropp. Döden är därmed för dessa superintelligenta inte den egna medvetenhetens, det egna jagets upphörande, utan samma medvetenhets, samma jags fortsatta liv oberoende av först fysiska organismen och senare också varje emotional och mental funktion.

28. Tack vare detta förvärv av dubbel kausal medvetenhetskontinuitet är de goda superintelligenta befriade från varje slags fruktan för döden. Och när dödsfruktan är borta, finns heller ingen grund för andra slags fruktan, eftersom dödsfruktan är värst och grundläggande för all övrig fruktan. I fruktans ställe finns hos de goda superintelligenta okuvligt mod att säga och göra det rätta liksom beredskap till självupppoffring för det överindividuella goda.

29. Även om de goda superintelligenta är den vanliga mänskligheten oerhört överlägsna i allt som rör intelligens och medvetenhet liksom dithörande egenskaper och förmågor, har de inte fjärrmat eller isolerat sig från denna mänsklighet. Tvärtom har de en levande medkänsla med, ett intresse och engagemang för mänsklighetens bästa. Detta är en inställning som sammanhänger med deras idealitet, deras insikt om ansvar, ursprungsgemenskap och ödesgemenskap.

30. De goda superintelligenta vill hjälpa andra människor att anträda samma väg som de själva går. De har egen erfarenhet av att människans intelligens och medvetande kan utvecklas långt utöver den vanliga mänsklighetens nivå och att denna medvetenhetsutveckling ger livet en verklig mening, löser de flesta mänskliga problem. En mycket stor del av sin tid, energi och förmåga ägnar de åt att söka hjälpa de mindre insiktsfulla och medvetna medmänniskorna framåt i sin utveckling.

31. Detta arbete med och för mänskligheten inser de vara nödvändigt också för att söka hindra mänskligheten och dess civilisation att urarta i barbari eller självförstörelse, vilket givetvis skulle drabba också de goda superintelligenta själva.

32. De goda superintelligentas arbete med och för mänskligheten är inriktat dels på enskilda individer, dels på mänskligheten i stort. I sin kontakt med och påverkan på enskilda individer fullföljer de två olika mål och skiljer därför på två olika kategorier av kontaktade och påverkade: (1) dem som de vill värva till den egna organisationen och (2) dem som de avstår från att söka värva men som de bedömer öva ett viktigt och gott inflytande i mänskligheten, vilket de goda superintelligenta vill främja.

33. Sin kontakt med och påverkan på utomstående människor sköter de goda superintelligenta på ett sådant sätt att dessa kontaktade och påverkade är ovetande om den exakta naturen av den hjälp, det stöd, den inspiration de mottar, ty motsatsen skulle inte främja dessas självtillit och självbestämmdhet, egenskaper och förmågor som de goda superintelligenta själva värdesätter så högt. Endast ifråga om den första kategorin av kontaktade och påverkade blir det efter ett inledande stadium av prövning och test nödvändigt att röja organisationens existens.

34. Det är givetvis de goda superintelligentas särskilda intresse för och kunskaper i psykologi som sätter dem i stånd att nalkas utomstående människor utan att dessa anar det och att avsiktligt och ändamålsenligt styra de intryck de gör på dessa.

35. De goda superintelligenta hyser en särskild sympati för och ett särskilt intresse för lovande barn, eftersom sådana under god påverkan kan utvecklas i oanad grad och under dålig påverkan kan taga svår skada. Det är de goda superintelligenta i synnerhet angeläget att spåra upp kandidater för senare värvning mycket tidigt, helst i barndomen, för att främja deras medvetenhetsutveckling och förebygga olämpliga intryck och psykiska skador. Det sistnämnda är särskilt att befara, eftersom dessa barn tidigt visar sig vara annorlunda.

36. De goda superintelligentas arbete med att påverka mänsklighetens utveckling i stort avser framför allt planterandet och spridandet av riktiga ideer, sanningsideer, verklighetsideer, som kan inspirera den tänkande delen av mänskligheten till att sträva efter det sanna, goda, sköna. Dessa sanningsideer är, såsom de sänds ut av de goda superintelligenta, högre mentala nerdimensioneringar (perspektivideer) av ursprungliga kausalideer från idévärlden. I den mån människor beaktar och begrundar dessa ideer, kan de ledas av dessa till kontakt med kausalmedvetenheten.

37. Däremot ägnar sig de goda superintelligenta icke åt att främja utbredandet av ideologier inom vetenskap, filosofi, religion, politik, konst. Dyliga ideologier innehåller i bästa fall några perspektivideer, men är vanligen endast nerdimensioneringar av sådana till det lägre mentala och emotionala, alltså nerdimensioneringar av nerdimensioneringar av kausalideerna. Dylig dubbel nerdimensionering medför en så vittgående förvrängning av den ursprungliga sanningen att ideologin blir vilseledande. Särskild vilseledande blir sådana ideologier som i avsikt att vara handlingspådrivande utformas för att uppfattas och (miss)brukas av massan.

38. De goda superintelligenta blandar sig inte i samhällsomvandlingarna i mänskligheten, de politiska partiernas kamp om makten. De avstår från dylig inblandning just därför att de anser medvetenhetsutvecklingen viktigare och ser samhällsformerna såsom något underordnat. De ställer sig allmänt sett avvisande till omstörtningar av traditionella samhällsformer och hävdvunna normer, eftersom dessa vanligen bygger på kollektiv mänsklig livserfarenhet, tidsbindning, till skillnad från revolutionärernas verklighetsfrämmande fantasikonstruktioner.

39. Intelligent levande varelser har uppstått och utvecklats inte bara på vår planet utan även på otaliga andra planeter och på många av dessa har nått mycket längre i medvetenhetsutveckling än också vår planets goda superintelligenta. På ett visst högre stadium börjar planetariska kollektiv av dyliga ännu mer framskridna goda superintelligenta söka och få kontakt med andra planeters motsvarande kollektiv för att taga emot kunskap, råd och ledning av sådana som står högre än de själva och ge kunskap, råd och ledning till sådana som står lägre än de själva.

40. Vår planets organisation av goda superintelligenta har existerat tillräckligt lång tid för att redan för länge sedan ha nått en dylig kontakt med högre stående organisation. I själva verket har våra goda superintelligenta kunnat göra sina framsteg till stor del tack vare inspiration och ledning av den högre organisationen. Denna inspiration och ledning gav den högre organisationen i ett första skede på ett sådant sätt att våra goda superintelligenta inte uppfattade det som någon hjälp utifrån utan snarare som egen bästa förmåga. Detta den högre organisationens förfaringssätt är ungefär detsamma, fast i oerhört mycket större skala, som det kontaktsätt vår planets organisation av goda superintelligenta tillämpar i förhållande till enskilda kandidater inom mänskligheten.

41. Det torde vara så att vår planets goda superintelligenta i första början uppstått och därefter alltid varit ledda och inspirerade av denna högre, utommänskliga och utomjordiska organisation, dock, som sagt, på ett sådant sätt att självtillitens och självbestämthetens utveckling inte missgynnats.

42. Vårt kosmiska systems ofantliga storlek och det till följd därav oerhörda antalet av intelligenta släkten utspridda på oräkneliga planeter låter oss slutligen inse att denna process, vari organisationer eller kollektiv av goda superintelligenta bildas, utvecklas och mognar för att därefter axla ansvaret att leda, lära och inspirera andra ej fullmogna dylika kollektiv, inbegriper för oss ofattbart många organisationer på allt högre nivåer av medvetandets utveckling att det ter sig alldeles osannolikt att inte också vår planets mänsklighet skulle ingå i denna kosmiska plan för det som ytterst är förverkligandet av själva meningen med livet, medvetandets utveckling hos varje deltagande individ.

LA 2014-02-04.

Publicerad på internet, nätplatsen www.hylozoik.se 2015-04-03.